

2. Mose 13

Septuaginta (LXX)

1 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωυσὴν λέγων

2 ἀγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον πᾶσαν μήτρان ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοὶ ἔστιν

3 εἶπεν δὲ μωυσὴς πρὸς τὸν λαόν μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν ἣ ἐξήλθατε ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐντεῦθεν καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη

4 ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων

5 καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν χαναναίων καὶ χετταίων καὶ ευαίων καὶ γεργεσαίων καὶ αμορραίων καὶ φερεζαίων καὶ ιεβουσαίων ἣν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ

6 ἕξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἑορτὴ κυρίου

7 ἄζυμα ἔδεσθε τὰς ἑπτὰ ἡμέρας οὐκ ὀφθήσεται σοι ζυμωτόν οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσιν τοῖς ὁρίοις σου

8 καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος ὁ θεός μοι ὥς ἐξεπορευόμην ἐξ αἰγύπτου

9 καὶ ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν σου ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέν σε κύριος ὁ θεός ἐξ αἰγύπτου

10 καὶ φυλάξεσθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροὺς ὥρων ἅψ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας

11 καὶ ἔσται ὥς ἂν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν χαναναίων ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου καὶ δώσει σοι αὐτήν

12 καὶ ἀφελεῖς πᾶν διανοῖγον μήτρان τὰ ἀρσενικά τῷ κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτρان ἐκ τῶν βουκολίων ἣ ἐν τοῖς κτήνεσίν σου ὅσα ἐὰν γένηταί σοι τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις τῷ κυρίῳ

13 πᾶν διανοῖγον μήτρان ὄνου ἀλλάξεις προβάτῳ ἐὰν δὲ μὴ ἀλλάξης λυτρώση αὐτό πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου λυτρώση

14 ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα λέγων τί τοῦτο καὶ ἐρεῖς αὐτῷ ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας

15 ἡνίκα δὲ ἐσκήρυνεν φαραὼ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς ἀπέκτεινεν πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτρان τὰ ἀρσενικά καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι

16 καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέν σε κύριος ἐξ αἰγύπτου

17 ὥς δὲ ἐξαπέστειλεν φαραὼ τὸν λαόν οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς φυλιστιμὶ ὅτι ἐγγύς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεός μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς αἴγυπτον

18 καὶ ἐκύκλωσεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν πέμπτη δὲ γενεὰ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου

19 καὶ ἔλαβεν μουσῆς τὰ ὀστᾶ ἰωσηφ μεθ' ἑαυτοῦ ὅρκῳ γὰρ ὥρκισεν ἰωσηφ τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ λέγων ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς κύριος καὶ συνανοίσετε μου τὰ ὀστᾶ ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν

20 ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐκ σοκῶθ ἐστρατοπέδευσαν ἐν οθομ παρὰ τὴν ἔρημον

21 ὁ δὲ θεὸς ἠγεῖτο αὐτῶν ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός

22 οὐκ ἐξέλιπεν ὁ στυλὸς τῆς νεφέλης ἡμέρας καὶ ὁ στυλὸς τοῦ πυρός νυκτὸς ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ